

[Aksel Larsen.]

at det var mere paa sin Plads, at Priskontrolraadet beskæftigede sig mere med det Mel, der skal bages Brød af, end det Mel, visse Damer smører i Ansigtet. Det ærede Medlem tilføjede, at Priskontrolraadet ikke kan og ikke skal indvirke paa Prisniveauet her i Landet, for det er noget, Regeringen bestemmer, jfr. Udtalelser om Devaluering. Ja, saa forstaar jeg ikke, hvad Meningen er; naar vi har foreslaaet Ekstraforanstaltninger til Gennemførelse af Priskontrol herhjemme, et af de Løfter, Regeringen gik til Valg paa, er det blevet afvist af den højtærede Handelsminister, der har sagt, at han i den eksisterende Lovgivning har fuldt tilstrækkelige Midler til at forhindre uberettiget Prisstigning. Men dermed er vi jo til Ende, og der er det bedrøvelige ved hele denne Del af Regeringens Hovedordførers Tale, at der praktisk talt intet blev sagt om Landbruget, til Trods for at det ærede Medlem dog maatte være vidende om, at der ogsaa her ligger adskillige Problemer, der er værd at røre ved.

Det er karakteristisk for den politiske Situation, Regeringen har bragt sig selv og Landet i, at der er et Omraade, man gaar uden om, saa vidt muligt ikke taler om, og derved giver man friere Spillerum for en hemningsløs Opposition, der opererer med de Muligheder, Situationen nu giver. Jeg ønsker at sige, at Resultaterne af Regeringens økonomiske Politik er saadan, at for det første meget store Dele af Befolkningen, Befolkningens Flertal, har Ret og Grund til at være utilfredse, for det andet, at Usikkerheden maa brede sig, da man ikke sporer nogen som helst fast Haand, fast Perspektiv eller Plan over Regeringens Arbejde paa dette Omraade. Jeg tror, at Regeringen skulde holde op med at stirre sig blind paa sine politiske Modstanderes Optræden. Man er tilbøjelig til at tro, at den Utilfredshed, der, som sagt, breder sig, er foraarsaget af en ondindet Agitation og en Overbudspolitik mod Regeringen. Dette er jo forkert, det kan ikke lade sig gøre at rive Tilhængere fra Regeringen eller fra Socialdemokratiet, hvis Regeringen og hvis Socialdemokratiet gennem sin Politik tilfredsstiller disse Folk. Kun hvis man bliver utilfreds med Forholdene dér, hvor man var og er, tager man under Overvejelse at skifte Bolig politisk. Kun i det Omfang, Regeringen er uvirksom eller handler forkert, kan andre Partier og Bevægelser erobre Tilhængere fra Regeringen. Dette gælder den økonomiske Politik over for Arbejdere

og over for Smaakaarsfolk og over for Landbrugere. Naar jeg før talte om, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Tale ikke kunde tilfredsstille en, naar man tog Hensyn til hans kritiske Bemærkninger over for den politiske Debats Niveau, tænkte jeg i høj Grad paa, at efter Begivenhederne forleden Dag og Aften, da Slagterikonflikten skulde aflæses, skulde man dog mene, at Regeringen og dens Hovedordfører i højere Grad, end sket er, havde faaet Forstaaelse af Situationens Alvor og af, hvad den krævede. Det synes imidlertid ikke at være Tilfældet, og det synes desværre heller ikke at være Tilfældet paa et af de Hovedomraader, hvorom det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kaldte til Samling, nemlig Forfatningen. Det er ikke klaret med at tale om Ætkammersystem eller Tokammersystem og tale mindre udpræget om Valgretsalderen. Der er andre Ting, der ogsaa i allerhøjeste Grad har Interesse, nemlig den Maade, hvorpaa det hele administreres. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger, at Grundloven skal betyde Forankring af Demokratiet. Maa jeg saa ikke henstille til Forfatningskommissionen at beskæftige sig alvorligt med Spørgsmaalet om Forankring af Demokratiet i Administrationen.

Jeg skal ikke fremkalde en fornyet Konflikt med den højtærede Formand ved nærmere at konkretisere, hvordan Forholdene inden for Administrationen efter min Opfattelse ligger. Jeg skal lige tilføje, at jeg kunde underbygge min Opfattelse med konkret statistisk Materiale. Men jeg skal nøjes med at henvise til, at kun 3 pCt. af Studenterne ved Københavns Universitet stammer fra Arbejder-, Husmands- eller Fiskerhjem.

Det er jo dem, der har gaaet igennem den sorte Skole, der kommer ind i Administrationen og i Virkeligheden kommer til at styre dette Land. Men man har altsaa gennem den sociale Sammensætning af Studenterne i København Oplysning om, hvorfra Administratorerne rekruterer. Der er ingen Chance for, at det er, fordi Arbejderes, Husmands og Fiskeres Børn er saa uendelig meget dummere end andre Folks Børn. Ifølge Grundloven er det saadan, at alle Folk har Ret til at lade deres Børn studere ved Universitetet. Naar det ikke desto mindre er saa ulige fordelt, maa det jo skyldes, at fattige Folk ikke har de økonomiske Muligheder for at lade Børnene studere, som Rigmændene har. Jeg henstiller, at man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal og med alle de Konklusioner, der kan